

Buszdöngölős³²

A buszba, amely az Ifjúmunkás Matiné alkotócsoportját viszi ide-oda, gyakran felvesziünk egy „szekeret”. Az Ördögsekér együttesben számomra az az ördögi, hogy ezek a fiúk sosem fáradnak el, sosem unnak bele a „baselésbe”. Sepsi Dezső, Sinkó András és Könczei Árpád még vacsorázni sem mennek hangszerek nélkül, hátha akad egy kis idő evés után, amikor muzsikálni lehet. Eddig még mindig akadt, ilyenkor ők befognak, rántanak egyet a gyeplőn, s mi velük szekerezünk – dalolunk, táncolunk.

Szalontáról Nagyvárad felé lassan halad az autóbusz, kinn (enyhén szólva) hófúvás van. Estébe nyúlt a matiné, éjfél közeledik. A városi buszból távolsági járattá előléptetett jármű hátsó peronján Dezsőék befognak a szekerekbe. Szemmel láthatóan nagyon fel szeretne ülni az a fiatal váradi lány (asszony?), aki a délután román és magyar verseket szavalt. András észreveszi ezt, s már táncolnak is. A csíkszeredai folkosok között egy-kettőre akad helyettes a kontrás szerepére. Annamária fogékony a táncra. Azt mondja, ilyen táncot még nem járt, de percek alatt lesz „eredeti a tartása”, botlások nélkül hangolja lépéseit az Andráséhoz, s a mosolya és a büszkesége is természetesen következik a tánc ritmusából, a dallam hangulatából. Előbb a kendő kerül le a fejről, majd a nagykabát a hátáról, aztán megy tovább minden, pirosodó arccal.

A sofőrnek mindentől nem fáj a feje, nem „kapcsolja ki” őket. Pedig ez már rég nem csoszogós, hanem ropogós, döngölős, dübörgős a javából.

Éjfél után minden lelkesedés nélkül állapítjuk meg, hogy megérkeztünk Nagyváradra, hogy megálltunk, és hogy ki kell szállni. Mehetett volna a szekér legalább Resicáig...

Molnár H. Lajos

(Ifjúmunkás, 1978/52. 5. – 1978. december 30., szombat)

Az első táncháztalálkozó

Alig nyíltak meg az első táncházak, máris különleges társadalmi érdeklődést vívtak ki maguknak. Vonzotta a városiakot ez a kis folklórsziget, a tiszta forrás. De sokan betértek megnézni, miként fest ez a megszokott közművelődési rendezvényektől eltérő, spontán szervezésű alakulat. Híre ment a muzsikások tudásának is, némelyek éppen csak néptánczene kedvéért tudakolták meg, hol is „az a ház”...

32 Részlet Molnár H. Lajos *Szálljon be maga is!* című írásából.